

Hodnocení bakalářské práce Lucie Jírovcové Próza 70. a 80. let.

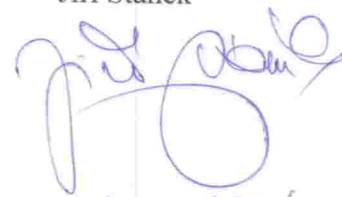
Cílem práce bylo porovnat strukturu prozaických textů v dané periodě vydaných ve třech rozdílných komunikačních okruzích (oficiálním, samizdatovém, exilovém). Autorkou zvolená díla možno vzhledem k rozsahu práce považovat za reprezentativní, rovněž zvolené složky struktury textů (téma, prostředí, postava) nabízely dostatek prostoru pro adekvátní konfrontaci a postižení aspektů, jež byly utvářeny základními odlišnostmi v atmosféře okruhů, v nichž díla vznikala, i kompozičně je práce rozvržena vhodně, inspirativně.

Od počátku je však patrné, že je „ušita“ poněkud horkou jehlou. V kapitole charakterizující společenské proměny od 50. let téměř za každým odstavcem je uveden odkaz ke zdroji informací (mj. tato „metoda“ je uplatňována v celé práci), což může svádět k jistým pochybnostem o původnosti textu, autorka se tak z práce místy vytrácí, jejich vlastních úvah, zamyšlení, závěrů není v práci mnoho, mnohé je nahlédnuto povrchně, bez úsilí o hlubší pohled, povrchní je tak představení Morčat L. Vaculíka či Lásky a smetí I. Klímy – nečekám rozsáhlou analýzu, ale prezentaci byť kratší, tak tím intenzivnější, poučenější. Chybí jakákoliv syntéza, kupř. závěrečná 5. část Pokus o syntézu se omezuje na převyprávění všeobecně známých faktů a slovníkových informací, na s. 33 např. autorka opakuje doslova citovanou větu Kv. Chvatíka ze s. 31 „...nelze vykoupit za cenu pošlapání obecně lidských hodnot poctivosti, slušnosti a pravdivosti“, tentokrát však bez uvozovek, tedy jako svůj vlastní text, totéž nalezneme při porovnání citace z textu téhož autora na s. 26 „... že nás již neočekává nic víc než nové vydání starého milostného trojúhelníku, utonutí citu v hádkách a vzájemných hořkostech, jsme přece jen poněkud zklamáni“, jen o několik řádků dále můžeme číst totéž téměř doslova ještě jednou, rovněž bez odkazu ke zdroji: „Již mnoho kritiků napsal, že jakmile asi v polovině knihy pochopíme, že nás nečeká nic nového, než milostný trojúhelník, hádky, výčitky a citové vydírání, do toho filozofické úvahy, můžeme být lehce zklamáni“, opět bez uvozovek. Přehlédnout nelze některé závažné pravopisné nedostatky (interpunkce, tvary zájmen, shoda podmětu s přísudkem).

Práci přesto doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako dobrou.

V Plzni 19. 7. 2012

Jiří Staněk

KEDONCI PRÁCE